

другото око / the other eye

Лъчезар Бояджиев: Художник в депото
Luchezar Boyadjev: Artist in the Storage

C Дарованье
+
А. Бумажка

Ponzo-Sett

10.02.2010
CIXR ①

бумажка
bodyness
city

А. З. павел

А. Л. павел

Р. Л. павел

М. Л. павел + C. Л. павел

В. Л. павел

С. Л. павел

С. Л. павел = С. Л. павел

С. Л. павел

(6. Л. павел - С. Л. павел)

другото око е поредица от изложби, в които не-куратори са поканени да работят с музейната колекция. Очакванията ни са за различен поглед, освободен от знанието за периоди, стилове, жанрове и видове. Поглед, който дава възможност за динамичен диалог с произведенията и който открива нови хоризонти за анализ и интерпретация на художественото ни наследство.

Гошка Дацов, 1885–1917
Автопортрет
маслени бои, платно, 31x44
Goshka Datsov, 1885–1917
Self-Portrait
oil on canvas, 31x44

[the other eye](#) is a series of exhibitions where non-curators are invited to work with the museum collection. We want to offer to our audience alternative views that will not be solely based on knowledge about art history, style, genre or practice. A view instigating a dynamic dialogue with art works featured in the collection, while providing new opportunities for analysis and interpretation of the artistic heritage.

Лъчезар Бояджиев: Художник в депото

Всяко влизане в музея променя колекцията... Всеки път, когато влизам в музея животът е станал друг – променил се е светът, променил съм се и аз... Дори и да влизам в музея всеки ден – колекцията пак се променя... Не винаги успявам да го забележа... Когато музеят промени експозицията си вече е твърде късно – изпреварили са ме, музеят се е рестартирал сам...

Васка Емануилова,
1905–1985
Жътварка, пиеща вода
теракота, 40x16x10
Дарение Годеч 1987
Vaska Emanuilova,
1905–1985
Reaping Woman
drinking Water
terracotta, 40x16x10
Godech Donation 1987

Luchezar Boyadjiev: Artist in the Storage

Every time I enter the museum the collection changes...
Every time I walk into the museum life has become different
– the world has changed and so have I... Even if I go to the
museum every day, still the collection has changed... I can't
always notice that change... But when the museum changes
the display it's already too late – they have beaten me to it, the
museum has re-booted on its own...

Васка Емануилова,
1905–1985
Жътварка, пиеща вода
теракота, 55x18x24
Дарение Годеч 1987
Vaska Emanuilova,
1905–1985
Reaping Woman
drinking Water
terracotta, 55x18x24
Godech Donation 1987

Това ме научи (ще – не ще...) Марсел Дюшан, художникът, който въведе в обръщение ready-made, готово намерения или фабрично произведен обект. Между обекта „писуар“, който виждаме в магазина и обекта „писуар“, използван от Марсел Дюшан през 1913 г. в изложба в Ню Йорк има купища разлики. Те засягат както автора на жеста по полагане на всеки един от двата обекта в съответен нему контекст, така и самия контекст. На пръв поглед физическият облик на двата „писуара“ е идентичен; после във възприятието ни нахлуват разликите. При първия обект присъства „очакването“ за баня, тоалетна и, ако сме от мъжки пол, за извършването действие; при втория се активират онези минимални, но съществени разлики, които ни карат да забравим за житейската функционалност на всеки ready-made – бил той писуар, велосипедно колело или закачалка за бутилка вино, и да мислим за всичко онова, което прави от изкуството изкуство; онова, което различава изкуството от живота; онова, което определя какво е изкуство. Прелестно е, че в историята на изкуството тези въпроси възникват по такъв радикален начин, и то поднесени от възможно най-нелицеприятния обект; от друга страна, движението Дада, е, разбира се, най-радикалният „питащ“ по тези както и много други въпроси...

That's what Marcel Duchamp taught me (willy-nilly...) – the artist who introduced the ready-made, the found or manufactured object. There are numerous differences between the “urinal” we see in the shop and the ready-made object “urinal” that he exhibited in a show in New York in 1913. These concern the author of the act of placing one or the other of the two objects in a context appropriate to each, as well as the context itself. At first glance the physical appearance of the two “urinals” is identical; then our perception is invaded by those differences. The first object manifests the “expectations” for a bathroom, a WC and if we happen to be male – of one often performed action; the second object activates those minimal yet vastly significant differences that make us forget the everyday life functionality of each ready-made – be that as it may a urinal, a bicycle wheel, or a bottle rack. The second object is urging us to consider all that stuff, which turns art into art; things that make art different from life; and those that define what art is in the first place. It's rather charming that such radically formulated questions have sprung up in the history of art in relation to the most un-becoming of all objects; on the other hand, the Dada movement is indeed the most radical “asking agent” on these, as well as many other questions...

<

Надежда Олег Ляхова, р. 1960
Софийски лъвове, 2004
дигитален отпечатък върху
платно, 100x260, (фрагмент)
Nadezhda Oleg Lyahova, b. 1960
The Lions of Sofia, 2004
digital print on canvas, 100x260,
(detail)

Венцислав Занков, р. 1962
Ангел, 1994
маслени бои, платно, 200x200
Ventsislav Zankov, b. 1962
An Angel, 1994
oil on canvas, 200 x 200

В тази „дадаистична“ връзка трябва да кажа – не е моя вината, че N-количество художници са почувствали необходимостта, или са си уредили поръчка, или са получили вдъхновение свише или по някаква друга причина са създали произведение на изкуството...; не е моя вината, че някой някога е взел решение, намерил е средства и е придобил някои от така създадените творби за колекцията на СГХГ...; не е моя вината, че съвременното изкуство е въпрос както на форма, материал, производствени процедури и послание, така и на контекст, позиция, отношение и протоколи за възприятие...

>
 Самуил Стоянов, р. 1975
 Как Виждаш България?,
 2007
 светеща кутия,
 150x106x16
 Samuil Stoyanov, b. 1975
 How Do You See
 Bulgaria?, 2007
 light box, 150x106x16

Илия Бешков, 1901–1958

Ориентиране по външната политика – Господи, Господи, от нашите ученически години до сега, колко се е изменила картата на Европа ! Кога? Как? Кой? Защо?, 1933, туш, молив, 35.6x29.9

Ilia Beshkov, 1901–1958

Orientation after the foreign policy – Oh my God, the map of Europe has changed so much since we were kids! When? How? Who? Why?, 1933, ink, pencil, 35.6x29.9

While on this Dadaist note – I have to make it clear that it is not my fault that so many others artists have felt the need, or have been contracted, or have been blessed with inspiration from above, or have created a work of art because of some other reason...; it's not my fault that somebody sometime made the decision and found the funding to purchase some of the art works thus created for the collection of the Sofia Art Gallery...; it's not my fault that contemporary art is involved with form, material, procedures of production and statements, as well as with the context, the position of the artist, with relational aspects and/or with protocols for reception...

Знам ги аз как стават тия работи! Не съм виновен за нито едно от тях, въпреки че в ежедневната си работа се занимавам с всички тях... Публиката и тя всичко това вече го знае някак си! Не съм сигурен обаче, че е склонна да се занимава с всичко това ежедневно, дори не и ежемесечно... Искане ми се това да се промени... Всъщност, аз съм виновен единствено за това, че знаейки горните положения, все едно приех поканата на кураторите на СГХГ да работя с колекцията на музея. Или по-точно – приех поканата именно защото знаех горните положения, а в какво точно съм виновен сигурно ще се намери един куп хора, които да прецизират...

Надежда Кутева, р. 1948
Крали Марко добива сила, 1980
маслени бои, платно, 52x55
Nadezhda Kouteva, b. 1948
Krali Marko Gains Strength, 1980
oil on canvas, 52x55

I know how this works! None of the above is my fault, although in my work I deal with all those items on a daily basis... The audience too knows all of that one way or another! I am not so sure though that the audience is inclined to get involved with all that on a daily basis, maybe not even on a monthly basis... I wish that would change... In fact, all I am guilty of is that knowing all of the above I still accepted the invitation from the curatorial staff of the Sofia Art Gallery to work with the collection of the museum. More to the point – I accepted the invitation precisely because I am fully aware of all of the above; what I am guilty of will, no doubt, be discerned by a lot of other people in explicit detail ...

Стоян Сотиров, 1903–1984
По жътва
маслени бои, платно, 92x101
Stoyan Sotirov, 1903–1984
Harvest Time
oil on canvas, 92x101

Тази изложба не се стреми да проследи траекторията на произведението в историята на изкуството (нито фактът на „акостирането“ му в депото на музея), а траекторията на художниците в живота; изложбата търси да съчини разказ не от паметта за художествените аспекти и историческата важност на творбите, а от ре-активирания спомен за онези неща, които съставляват фона за създаването им – житейската функционалност на творческия акт... С други думи – ако Марсел Дюшан трябваше да забрави, че някога е използвал писоар, за да може да го превърне в художествен ready-made, този проект се опитва да напомни както на зрителите, така и на музея, че преди създаването на творбата някога, някъде и по някакъв важен за художника начин е имало живот... (Една вицова мъдрост твърди – „в леглото всички са равни“; а друга – „в тоалетната и кралят влиза сам...“)

Важното в тази индивидуална изложба на художник е, че всичко е лично! Мислете за тази изложба като за инсталация от ready-made обекти, които отпърво са намерени от художника в депото, а после са разположени от него в пространството на музея, но по друг начин. Надявам се, че тази изложба ще е не само акт на де-конструиране на историята на изкуството, но и факт на ре-конструиране на неговия живот от личната гледна точка на един художник. Убеден съм, че така колекцията ще заживее по един по-активен и по-човешки, или поне по-художнически начин... Когато влизам в музея, аз влизам от улицата, от мястото си в живота и от света, който населявам, т.е. от там, където всичко не е или не би трябвало да е изкуство. От друга страна, музеят винаги съществува там където е, както преди мене, така и преди моето намерение да вляза в него. Като посетител в музея и като зрител на колекцията, аз отпърво се натъквам на музея, който някой някога е положил в моя град, а после го „откривам“ и „употребявам“ за свои цели – при всяко ново посещение по нов начин. За мен музеят е един гигантски, добре осветен, охраняван и затоплен ready-made.

This show does not aim to track down the trajectory of artworks within the history of art (nor does it deal with the fact of artworks being “docked” in the storage of the museum). This show aims to track down the trajectory of artists through life. It does not mean to construct a narrative from the memory about the artistic and historical value of an art work; it aims to tell a story while using the re-activated remembrance of all those things that make up the background for the creation of art works – the real life functionality of the creative act... In other words, if Marcel Duchamp had to forget having ever used the urinal in order to transform it into a ready-made art work, this show aims to remind to both the viewer and the museum that before the act of creation there was sometime, somewhere and in some greatly significant way, the life of the artist... (One wise joke says – “in bed all are equal”, while another one maintains – “even the king is alone in the WC”)

The important thing is that in this show everything is personal! Think of this show as of an installation of ready-made objects that at first the artist found in the storage, to later install them in the space of the museum in his own way. Hopefully, this show will be not only an act of de-construction of the history of art but also an act of re-construction of the life of art from the point of view of an artist. I am convinced that the collection of the museum will be revitalized in this way and will be on track for a more active, humane or at least more artistically valid way... When I walk into the museum I do so from the street, from my place in life and the world, which I inhabit – that is to say, the place where everything is not or should not be art. On the other hand, the museum is always already there before I was there, as well as, before my intention to get in... As a visitor to the museum and as part of the collection audience at first I encounter the museum, which somebody has placed in my city at some point in time; then I “discover” the museum while “using” it for my purposes – with each new visit in a new way. For me the museum is one gigantic, well-lit, and secured and heated ready-made!

Мариела Гемешева, р. 1965

Дамски килим, 2006

дантела, воал, тюл, тафта, мъниста,

пайети, конци, d 500

Mariela Gemisheva, b. 1965

Lady's Carpet, 2006

lace, veiling, tulle, taffeta, beads, sequins, thread, d 500

Спартак Дерменджиев, р. 1954
Фигура на Венера в естествен
размер, 1989
гипс, 170x56x30

Spartak Dermendjiev, b. 1954
Full-Size Figure of Venus, 1989
gypsum, 170x56x30

Стоян Венев, 1904–1989

Сватба, 1962, маслени бои, платно, 92x222

Stoyan Venev, 1904–1989

Wedding, 1962, oil on canvas, 92x222

<

Правдолюб Иванов, р. 1964

Царството на желанието и прахосването, 2004, силикон, 70x70x380

Pravdoliub Ivanov, b. 1964

The Kingdom of Wish and Waste, 2004, silicone, 70x70x380

<

Никола Петров, 1881–1916

Голо мъжко тяло – гръб
лави, 29.5x20

Nikola Petrov, 1881–1916

Male Nude – Back

lavis, 29.5x20

Александър Денков, 1925–1972

Илюстрации към „Съдбата на човека“
от Михаил Шолохов

туш, 22x15, (фрагмент)

Alexander Denkov, 1925–1972

Illustrations to “One Man's Destiny”

by Mikhail Sholokhov

ink, 22x15, (detail)

Никола Петров, 1881–1916

Акт, маслени бои, платно, 69x126

Nikola Petrov, 1881–1916

Nude, oil on canvas, 69x126

<

Иван Мудов, р. 1975
 Десислава Димова,
 р. 1974
 Still life, 2000
 дигитален отпечатък,
 193x130
 (фрагмент)
 Ivan Moudov, b. 1975
 Dessislava Dimova,
 b. 1974
 Still life, 2000
 digital print, 193x130
 (detail)

Елисавета Консулова-Вазова,
 1881–1956
 Пред пианото, 1927
 маслени бои, картон, 36.5x28.5
 Автопортрет, 1919
 маслени бои, платно, 50x40
 Elissaveta Konsoulova-Vazova,
 1881–1956
 At The Piano, 1927
 oil on cardboard, 36.5x28.5
 Self-Portrait, 1919
 oil on canvas, 50x40

Стоян Сотиров, 1903–1984
 Земя – засуха, 1964
 маслени бои, платно, 110x136
 Stoyan Sotirov, 1903–1984
 Land – Drought, 1964
 oil on canvas, 110x136

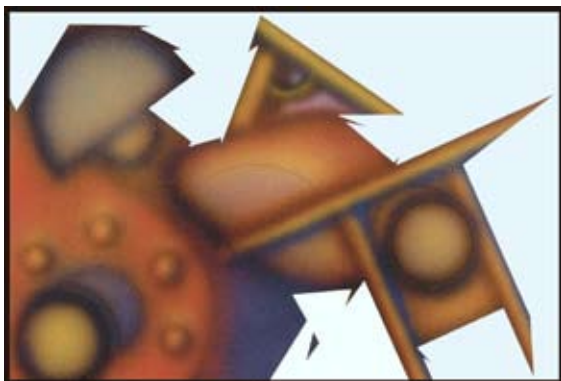

>

Божидар Бояджиев, р. 1956
Стопкадър I, 2005
смесена техника, 100x150
Bozhidar Boyadzhiev, b. 1956
Screenshot I, 2005
mixed media, 100x150

Румен Гашаров, р. 1936
Втора употреба, 2003
маслени бои, платно, колаж,
135x135
Roumen Gasharov, b. 1936
Second Hand, 2003
oil on canvas, collage, 135x135

<

Румен Гашаров,

p. 1936

Час пик, 1979

маслени бои, фазер,

170x100

Roumen Gasharov,

b. 1936

Peak Hour, 1979

oil on fibreboard,

170x100

Иван Нешев,

1927–1987

Просветители II, 1978

бронз, 42x25x11

Ivan Neshev,

1927–1987

Enlighteners II, 1978

bronze, 42x25x11

Дечко Узунов, 1899–1986
Портрет на турчин
маслени бои, платно, 40х37
Dechko Uzunov, 1899–1986
Potrait of A Turk
oil on canvas, 40х37

>

Красимир Добрев, р. 1962
Диаспора, 2005
маслени бои, акрил, платно, 70х50
Krassimir Dobrev, b. 1962
Diaspora, 2005
oil, acrylic on canvas, 70х50

няма народ, има диаспора

<

Александър Денков, 1925–1972

Илюстрации към книга „Съдбата на човека“ от Михаил Шолохов
туш, 22x15, (фрагмент)

Alexander Denkov, 1925–1972

Illustrations to “One Man’s Destiny” by Mikhail Sholokhov
ink, 22x15, (detail)

Наум Хаджимладенов, 1894–1985

Тайната вечеря, 1934

маслени бои, платно, 70x90

Naoum Hadjimladenov, 1894–1985

The Last Supper, 1934

oil on canvas, 70x90

бележки / notes

Лъчезар Бояджиев (р. 1957 г. в София) е едно от най-често споменаваните имена, когато става дума за съвременно българско изкуство. Неговите работи са посветени на градската среда, създаването на публика и личната интерпретация на обществените процеси.

Luchezar Boyadjiev (b. 1957 in Sofia) is one of the most prominent Bulgarian artists on the international art scene. His works deal with urban issues, construction of audiences as well as with personal interpretation of social and political processes.

<

Александър Денков,
1925–1972
Илюстрации към книга
„Съдбата на човека“
от Михаил Шолохов
туш, 22x15
(фрагмент)
Alexander Denkov,
1925–1972
Illustrations
to “One Man’s Destiny”
by Mikhail Sholokhov
ink, 22x15
(detail)

Иван Петров, 1909–1991
Посрещане на Г. Димитров
маслени бои, платно, 80x100
Ivan Petrov, 1909–1991
Welcoming G. Dimitrov
oil on canvas, 80x100

Публикация по повод изложбата
„Лъчезар Бояджиев: Художник
в депото“ от серията *другото око*
в Софийска градска художествена
галерия, 30 март – 16 май 2010

This publication is on the exhibition
“Luchezar Boyadjiev: Artist in the
Storage” from the *the other eye*
series of the Sofia City Art Gallery,
March 30 – May 16, 2010

© СГХГ, Лъчезар Бояджиев
© SCAG, Luchezar Boyadjiev, 2010

Софийска градска художествена галерия
Ул. Ген. Гурко №1
София 1000
България
Sofia City Art Gallery
1, Gen. Gurko Street
Sofia 1000
Bulgaria
<http://sghg.bg>

